

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน งานรับใช้ที่สำคัญที่สุดคือการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและการเตือนผู้อื่นให้จดจำพ่อ ลูกสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครก็ตามและให้ประโยชน์แก่พวกเขา

คำถาม: นิยายเล็กๆ หนึ่งประการใดที่สามารถทำให้ลูกไม่เชื่อฟังอย่างยิ่งในลักษณะที่ใหญ่โตได้? อะไรคือวิธีการที่จะได้รับการปกป้องจากสิ่งนั้น?

คำตอบ: หากใครบางคนมีนิสัยของการขโมยบางสิ่งและปกปิดไว้ นั่นเป็นการไม่เชื่อฟังที่ใหญ่โตมาก มีคำกล่าวว่า: ผู้ที่ขโมยเศษฟางนั้นก็สามารถที่จะแม้แต่ขโมยหลายหมื่นหลายแสน หากใครบางคนนั้นหิวและ เนื่องจากความละโมภ, จึงนำบางสิ่งไปและรับประทานสิ่งนั้นโดยที่ไม่ได้ขออนุญาตก่อน การขโมยในลักษณะนี้เป็นนิสัยที่ไม่ดีอย่างมาก จงกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ เช่นพ่อบราห์มา หากลูกมีนิสัยเช่นนั้น จงบอกพ่อถึงนิสัยเหล่านั้นอย่างซื่อสัตย์

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเราเป็นของครอบครัวของพระเจ้า พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งที่นั่นในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ ไม่มีเรื่องของความ หยิ่งยโสของวิทยาศาสตร์หรือของการทำหะฐะโยคะในสิ่งนี้ นี่คือนั่นสิ่งที่จะต้องทำด้วยสติปัญญา ไม่ได้มีสิ่งใดเลยที่จะทำกับ ร่างกายนี้ ในหะฐะโยคะ, ลูกต้องทำทุกสิ่งด้วยร่างกาย ที่นี้พวกเรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อด้วยการคิดว่าตนเองนั้นเป็นลูกๆ ของท่าน ลูกรู้ว่าพ่อกำลังสอนลูก อันดับแรกท่านก็พูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และบาป ทั้งหมดของลูกจะถูกตัดทิ้งไป และแล้วจงดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน, รับใช้ผู้อื่นและทำให้พวกเขาเป็น เช่นเดียวกันกับตัวลูกเอง พ่อที่นั่งที่นั่นและมองดูที่แต่ละคนเพื่อที่จะดูว่าลูกกำลังทำงานรับใช้อะไร ท่านว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ ทางร่างกาย, งานรับใช้ที่ละเอียดอ่อนหรืองานรับใช้หลักใดๆ หรือไม่ พ่อมองดูที่แต่ละคน: ลูกผู้นี้กำลังให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนหรือไม่? นี่คือนั่นงานรับใช้หลัก ลูกให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูกๆ ทุกคนหรือไม่? ลูกอธิบายแก่ผู้อื่นว่าพ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของท่านจะถูกลบไปหรือไม่? มากเพียงไรที่ลูกอยู่อย่างซื่อตรงในงานรับใช้? ลูกได้เปรียบเทียบกับตนเองกับอีกผู้หนึ่งหรือไม่และดูว่าใครทำงานรับใช้มากที่สุด? เหตุใดฉันจึงจะไม่ทำงานรับใช้มากกว่าผู้นั้นเล่า? ฉันสามารถที่จะวิ่งในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงมากยิ่งขึ้นกว่าผู้นั้นหรือไม่? บาบามองดูที่แต่ละคน บาบามถามทุกคนถึงข่าวของเขาหรือเธอว่าแต่ละคนทำอะไร ลูกได้ให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครหรือไม่ และเหตุนี้เองจึงให้ประโยชน์แก่พวกเขา? ลูกได้สูญเสียเวลาของลูกไปหรือไม่? นี่คือนั่นสิ่งหลัก ในเวลานี้ทุกคนคือลูกกำพร้า ไม่มีใครรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างแน่นอนที่ลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ลูกๆ มีทั้งดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในสติปัญญาของลูก ลูกๆ ต้องเข้าใจว่าเวลานี้ลูกทั้งหมดกำลังศึกษาเล่าเรียน และแล้วลูกก็จะไปสวรรค์และประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของการหลุดพ้นในชีวิตของลูก อย่างไรก็ตามไม่มีดวงวิญญาณใดของศาสนาต่างๆ นั้นจะหลงเหลืออยู่ จะมีเพียงพวกเราเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ในบาร์ต พ่อที่นั่งที่นั่นและสอนลูกๆ ถึงสิ่งที่ลูกควรจะมีในสติปัญญาของลูก ที่นี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันและดังนั้นอาหารและเครื่องดื่มของลูกควรจะเป็นบริสุทธิ์อย่างยิ่ง อย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด เต็ม 16 องศา ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์เพื่ออนาคต ค่ายกย่องนี้เป็นของดวงวิญญาณผู้ที่อยู่ร่างกาย ไม่ใช่ค่ายกย่องของดวงวิญญาณเท่านั้น แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของตนเองที่เขาเล่น เมื่อเขามาที่นี้ ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสติปัญญาของลูก: พวกเราต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา คำสั่งของพ่อคือ: ลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขากล่าว: พวกเราจะสามารถคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้อย่างไร? พายุมากมายของมายาและสติปัญญาของพวกเขาก็ถูกดูดดึงไปยังสถานที่ต่างๆ มากมาย พวกเราจะสามารถละทิ้งทั้งหมดนั้นได้อย่างไร? สติปัญญาของลูกนั้นก็ทำงานอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีสติปัญญาของใครอื่นทำงานในวิธีนี้ ลูกได้พบกับพ่อ ครูและกูรูแล้ว ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าสูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ท่านคือพ่อ ครูและเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อได้มาเพื่อพาพวกเราดวงวิญญาณกลับไปกับท่าน มีเทพน้อยนิตอย่างยิ่งในยุคทอง สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่นนอกจากลูก ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าหลังจากการทำลายล้าง, ก็จะมีเพียงลูกไม่กี่คนเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ไม่มีผู้คนของศาสนาและแผ่นดินอื่นทั้งหมดที่จะหลงเหลืออยู่ในเวลานั้น พวกเราจะกลายเป็นนายของโลก จะมีเพียงอาณาจักรเดียวเท่านั้นที่เป็นของพวกเรา จะเป็นอาณาจักรของความสุขอ่างมากมาย อย่างไรก็ตาม พวกเขานั้นก็จะเป็นผู้ที่มิสสถานภาพที่หลากหลาย สถานภาพของพวกเราจะเป็นเช่นไร? ฉันทำงานรับใช้ทางจิตมากมายเพียงไร? พ่อถามสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าท่านนั้นคือผู้ที่รู้ทุกสิ่งที่อยู่ภายใน ลูกๆ ทั้งหมดสามารถที่จะเข้าใจด้วยตนเองถึงสิ่งที่ลูกกำลังทำ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องเข้าใจแล้วว่าเป็นดาตานิผู้ที่กำลังทำงานรับใช้อันดับหนึ่งด้วยการทำตามศรัทธา พ่ออธิบายซ้ำแล้วซ้ำเล่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและละทิ้งสำนักที่เป็นร่าง เป็นเวลายาวนานเพียงไรที่ลูกคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ? ลูกต้องทำให้สิ่งนี้มั่นคงว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องจดจำพ่อ เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่เรือของลูกจะข้ามฟาก ด้วยการจดจำระลึกถึง, ลูกจะไปจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ ในเวลานี้มีเวลาเพียงเล็กน้อยที่หลงเหลืออยู่ และแล้วพวกเราก็จะไปสู่ดินแดนแห่ง

ความสุขของเรา งานรับใช้ทางจิตหลักคือการให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน นี่เป็นสิ่งง่ายที่สุด เป็นสิ่งที่ใช้ความเพียรพยายามที่จะทำงานรับใช้ทางร่างกาย ที่จะเตรียมอาหารและรับประทาน ที่นี้ไม่มีเรื่องของความเพียรพยายาม ลูกเพียงแต่ต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายและร่างกายนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณเล่นบทบาททั้งหมด พ่อมาและให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อเป็นเวลาของการทำลายล้าง โลกใหม่เป็นของเหล่าเทพ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องไปสู่โลกนั้น ที่เหลือของโลกนั้นต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ โลกเก่านี้จะไม่หลงเหลืออยู่ เมื่อลูกนั้นอยู่ในโลกใหม่ ลูกจะจดจำโลกเก่าไหม? ไม่เลย ลูกจะอยู่ในสวรรค์ และลูกก็จะปกครองที่นั่น ด้วยการเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก, ลูกก็จะคงอยู่อย่างมีความสุข พวกเขานั้นได้ให้ชื่อมากมายแก่สวรรค์ พวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่รกรกด้วยเช่นกัน เป็นโลกของดวงวิญญาณบาป, นรก, ดินแดนของความทุกข์เวลานี้ลูก ๆ รู้ว่ามิเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้นและพวกเราคือลูก ๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของท่าน ดังนั้นลูกควรจะมีความรักอย่างมากมายต่อพ่อนั้น พ่อก็รักลูก ๆ ผู้ที่ทำงานรับใช้มากมายอย่างมากด้วยเช่นกันและเปลี่ยนนามให้กลายเป็นดอกไม้ ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อเองไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้น ท่านได้มาเพื่อทำให้พวกเรากลายเป็นเช่นนั้น ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขอย่างมากมายอยู่ภายใน ฉันจะได้มาซึ่งสถานภาพใดในสวรรค์? ฉันกำลังทำงานรับใช้อะไร? ลูกต้องแนะนำความรู้ให้แก่คนรับใช้ในบ้านของลูกด้วยเช่นกัน ลูกควรจะให้คำสอนเหล่านี้แก่ใครก็ตามที่เข้ามาสัมผัสกับลูก ลูกต้องรับใช้ทุกคน: ผู้ที่ไร้เดียงสา, ผู้ที่ยากจน, ชาวพื้นเมือง ฯลฯ มีผู้ที่ยากจนอยู่มากมาย พวกเขาจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขตนเองและไม่ทำบาปใดๆ ฯลฯ ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะทำการกระทำที่เป็นบาปต่อไปเรื่อย ๆ ลูกสามารถที่จะเห็นว่ามี การพูดและการลักขโมย ฯลฯ อยู่มากมายเพียงไร แม้แต่คนรับใช้ก็ขโมย ไม่เช่นนั้นแล้ว, หากมีเพียงเด็ก ๆ อยู่ที่บ้าน ก็จำเป็นต้องลือทุกสิ่งไว้แล้ว? อย่างไรก็ตาม แม้แต่เด็ก ๆ ทุกวันนี้ก็กลายเป็นขโมย พวกเขาได้แอบหยิบบางสิ่งไปหากพวกเขานั้นหิว, และแล้ว, เป็นเพราะความละโมภ, พวกเขาก็แอบกินสิ่งนั้น ผู้ที่ละโมภนั้นอย่างแน่นอนจะขโมยบางสิ่งและรับประทานสิ่งนั้น นี่คือการลบล้างที่มีค่าของชีพบบา ลูกไม่ควรจะขโมยแม้แต่หนึ่งสตางค์จากที่นี่ บราห์มาคือผู้ดูแลผลประโยชน์ พระเจ้า, พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ได้มาหาลูก จะมีใครขโมยสิ่งใดจากบ้านของพระเจ้าหรือ? ไม่แม้กระทั่งในความฝันของพวกเรา ลูกรู้ว่าสูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้าชีวา พวกเราคือลูก ๆ ของท่าน ดังนั้นพวกเราต้องทำการกระทำที่สูงส่ง ลูกแม้แต่ไปที่คุกและให้ความรู้แก่ผู้ที่ขโมย พวกเขาจะขโมยอะไรจากที่นี่หรือ? การหยิบมะม่วง, การหยิบบางสิ่งอื่นและรับประทานสิ่งนั้นก็เป็นการขโมยด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่หยิบสิ่งใดโดยที่ไม่ได้ขออนุญาตก่อน ลูกต้องไม่แม้แต่แตะต้องสิ่งนั้น ชีพบบาคือพ่อของพวกเราและท่านก็ได้ยินและเห็นทุกสิ่ง ท่านพูดว่า: ลูก ๆ มีข้อบกพร่องใดไหม? หากลูกมีข้อบกพร่องใด, และแล้วจงบอกบาบาถึงสิ่งเหล่านั้น ให้ท่านสิ่งเหล่านั้น หากลูกให้ท่านบางสิ่งและแล้วก็ไม่เชื่อฟัง, ก็จะมีการลงโทษอย่างมาก นิสสัยของการลักขโมยนั้นเลวร้ายอย่างยิ่ง ยกตัวอย่าง, เมื่อใครบางคนขโมยจักรยานและแล้วเขาก็ถูกจับ หรือบางคนไปที่ร้านและแล้วก็หยิบกระป๋องขนมปังกรอบหรือของชิ้นเล็ก ๆ ดังนั้นเจ้าของร้านก็ดูแลสิ่งต่างๆของพวกเขาอย่างดีมาก ในท่านองเดียวกัน, นี่ก็คือรัฐบาลที่ใหญ่โตด้วย รัฐบาลพันดาปนั้นกำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งของเขา พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้ปกครองอาณาจักร ลูกพันดาวาสปกครองที่นั่น และแล้วพวกเขาก็พูดว่าพ่อของพันดาวาส พันดาวาสปะติ, คือกษัตริย์ ใครคือพ่อของพันดาวาส? ลูกรู้ว่าท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกแต่ละคนสามารถจะเข้าใจเพื่อตนเองว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ใดเพื่อบาบา บาบาให้อำนาจในการปกครองโลกแก่พวกเราและท่านเองนั้นก็ได้จากไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ ท่านได้ทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนนั้น ทุกคนได้อยู่อย่างมีความสุขและเต็มไปด้วยความสงบ ผู้คนเหล่านั้นก็เพียงแค่พูดว่าควรจะมี ความสงบในโลก พวกเขาเฝ้าแต่ให้รางวัลสันติภาพ ที่นี้ลูก ๆ รู้ว่าลูกได้รับรางวัลที่ใหญ่โตมาก ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีก็ได้รับรางวัลที่ใหญ่ งานรับใช้ที่สูงส่งใน บรรดาทั้งหมดคือการให้คำแนะนำของพ่อ ใครก็ตามสามารถทำเช่นนี้ หากลูก ๆ ต้องการที่จะกลายเป็นเทพ ลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน จงมองดูผู้นี้ ท่านเองก็มีครอบครัวทางโลกด้วย บาบาได้ทำให้ท่านทำเช่นนั้น ท่านได้เข้ามาในผู้นี้(บราห์มา)และบอกเขาพร้อมกันกับลูก ๆ ว่า: จงทำสิ่งนี้ ท่านจะบอกกับพวกเราอย่างไร? ท่านเข้ามาในฉันและบอกให้ฉันทำสิ่งนั้น ท่านคือคาร์เนคาราวันฮาร์ ขณะที่กำลังนั่ง, ท่านก็พูดว่า: ละทิ้งสิ่งนี้! นี่คือการที่สกปรก มายังดินแดนสุขาวดี! เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นนายของดินแดนสุขาวดี เพียงเท่านั้นเองที่ท่านเกิดการวางเฉย ทุกคนนั้นเกิดความอัศจรรย์ใจว่าอะไรได้เกิดขึ้นกับท่าน ท่านนั้นเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง และท่านกำลังทำอะไรอยู่ในเวลานี้? ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งที่ท่านกำลังจะทำหลังจากนั้น ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะละทิ้ง สิ่งเหล่านั้น เพียงเท่านั้นเอง ท่านเพียงแต่ละทิ้งทุกสิ่ง ท่านได้ทำให้ทุกคนอื่นละทิ้งทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ท่านได้ทำให้ลูกสาวของท่านละทิ้งทุกสิ่งด้วย เวลานี้ลูกต้องทำงานรับใช้ทางจิตนี้ ลูกต้องทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ ทุกคนนั้นเคยพูดว่าพวกเขากำลังจะดื่ม น้ำทิพย์แห่งความรู้ พวกเขานั้นก็จะอ้างถึงชื่อของผู้เป็นแม่: พวกเขากำลังจะไปทีโอมราเต้เพื่อจะดื่ม น้ำทิพย์แห่งความรู้ ใครที่ได้สร้างวิธีการนี้? ชีพบบาได้เข้ามาในผู้นี้และได้สร้างวิธีการที่ดีเช่นนั้น ไม่ว่าใครก็ตามที่มาก็จะดื่ม น้ำทิพย์แห่งความรู้ เป็นสิ่งที่ได้รับการจดจำ กันมาด้วยเช่นกัน: เหตุใดฉันควรจะละทิ้ง น้ำทิพย์และดื่มยาพิษเล่า? ลูกต้องละทิ้งยา

พิษ ต้มน้ำทิพย์และกลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์ เคยเป็นเช่นนั้นในตอนเริ่มต้น เมื่อใครก็ตามมา พวกเขาได้รับการบอกให้อย่างบริสุทธิ์ หากต้องการที่จะต้มน้ำทิพย์ ลูกต้องละทิ้งยาพิษ หากต้องการที่จะกลายเป็นนายของดินแดนสีขาวที่บริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น และแล้ว, อย่างแน่นอน, ที่มีความขัดแย้ง ความขัดแย้งได้ดำเนินต่อมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงเวลานี้ ผู้ที่ไร้เดียงสาที่ได้ถูกทรมานอย่างมากมาย ยิ่งลูกกลับมาเข้มแข็งมากเพียงไร พวกเขาจะคิดว่าความบริสุทธิ์นั้นดีมากเท่านั้น เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา: บาบ่าได้โปรดมาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์เถิด! บุคลิกภาพของลูกเคยเป็นเช่นไรมาก่อน? เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นอะไร? ก่อนหน้านั้นลูกเคย ไปอยู่เบื้องหน้าเหล่าเทพและร้องเพลง: พวกเราคือคนบาป ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นในเวลานี้ เพราะลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเหมือนพวกเขา ลูกๆ ควรที่จะถามตนเอง: มากเพียงไรที่ฉันกำลังทำงานรับใช้? ผู้เป็นหัวหน้าห้องครัว (โบลิดาต์) ก็กำลังรับใช้ลูกอย่างมาก เธอกำลังสะสมบุญอย่างมาก เธอรับใช้ผู้คนมากมายและดังนั้นเธอจึงได้รับพรของทุกคน พวกเขาเขียนคำยกย่องเธอไว้อย่างมากมาย เป็นความมหัศจรรย์ของผู้ที่เป็นหัวหน้าห้องครัวที่เธอนั้นก็ได้เตรียมการอย่างมากมายเพื่อทุกคน นั่นคืองานรับใช้ทางร่างกาย ลูกต้องทำงานรับใช้ที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน ลูกๆ พูดว่า: บาบ่า วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้รุนแรงอย่างยิ่ง: สิ่งเหล่านี้ไม่ปล่อยให้พวกเราอยู่ในการจดจำระลึกถึง บาบ่าพูดว่า: ลูกๆ เตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพาบ่า ไม่มีใครนอกเหนือจากชีพาบ่า ท่านคือผู้เดียวที่ช่วยลูก มีเพลง: ฉันได้มาเพื่อที่จะลี้ภัยอยู่กับท่าน... ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นในยุคทอง เวลานี้ลูกได้มาสู่ค่ายลี้ภัยของท่าน เมื่อใครบางคนมีวิญญาณปีศาจร้ายในเขา เขาก็ทุกข์ทรมานอย่างมาก นั่นคือการแทรกแซงของดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกมีวิญญาณปีศาจร้ายอยู่มากมายในลูก ตัณหาราคะ ความโกรธ ความละโมภ ความผูกพันยึดมั่น... วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ทำให้ลูกทุกข์ทรมานอย่างใหญ่หลวง ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์เหล่านี้ก็คุกคามดวงวิญญาณบางดวง แต่ลูกรู้ว่าวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้ได้มีชีวิตอยู่มาถึง 2500 ปี เวลานี้ลูกนั้นทุกข์ระทมอย่างมาก วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ได้ทำให้ลูกยากจนข้นแค้น วิญญาณปีศาจร้ายของสำนักที่เป็นร่างคืออันดับหนึ่ง วิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาราคะนั้นก็ใหญ่โตอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นได้คุกคามลูกอย่างมาก พ่อได้บอกสิ่งทั้งหมดนี้แก่ลูก วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้มาหาลูกทุก ๆ 7 วัน ราชและราชินีเป็นเช่นไร, ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น; ทั้งหมดมีวิญญาณปีศาจร้ายที่อยู่กับเขาดังนั้นสิ่งนี้จึงเรียกว่าเป็นโลกของวิญญาณปีศาจร้าย อาณาจักรของราวันหมายถึงโลกที่เป็นเช่นปีศาจ ไม่ได้มีวิญญาณปีศาจร้ายใด ๆ ในยุคทองและยุคเงิน แม้แต่วิญญาณปีศาจร้ายหนึ่งตัวก็สร้างความเสียหายอย่างมากมาย ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งนี้ พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากราวัน วิญญาณปีศาจร้ายของกิเลสทั้งห้า ในบรรดาลูกด้วย, บ้างก็รู้คิดและสิ่งเหล่านี้ก็อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ลูกต้องไม่ทำงานเช่นนั้นในชาติเกิดนี้ หากลูกสักขโมยบางสิ่งหรือมีสำนึกที่เป็นร่าง ผลนั้นจะเป็นเช่นไร? สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย หากลูกหยิบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง... มีคำกล่าวไว้ว่า: ผู้ที่ขโมยเศษฟางนั้นก็สามารที่จะขโมยหลายหมื่นหลายแสนด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่ทำ สิ่งใดเช่นนั้นในยกยา เมื่อนิสัยนี้ได้ถูกปลูกฝังขึ้นมาแล้ว ลูกก็จะไม่สามารถปล่อยวางจากสิ่งนั้นได้ ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมากมาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พร้อมกันกับงานรับใช้ทางร่าง ลูกต้องทำงานรับใช้ที่สำคัญที่สุดและละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ให้คุณประโยชน์แก่ดวงวิญญาณ อยู่ในการจารึกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง นี่คือนงานรับใช้ที่แท้จริง อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้นี้ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก
2. กลายเป็นผู้ที่รู้คิดและได้รับชัยชนะเหนือวิญญาณปีศาจร้ายของกิเลสทั้งห้า ละทิ้งนิสัยของการลักขโมยและการพูดเท็จ อย่าได้นำสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ให้ท่านไปแล้วกลับคืน

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญที่ยิ่งใหญ่ ผู้ดับกระหายและทำให้ผู้ที่กระหายต่อน้ำทิพย์ของความรู้พอใจ การดับกระหายให้แก่ผู้ที่กระหายคือการทำบุญที่ยิ่งใหญ่ เช่นที่บางคนไม่ได้รับน้ำมีความกระหายน้ำ ในทำนองเดียวกัน เมื่อดวงวิญญาณไม่ได้รับน้ำทิพย์ของความรู้ พวกเขาสิ้นหวังด้วยความทุกข์และความไม่สงบ ดังนั้นจงให้น้ำทิพย์แห่งความรู้แก่พวกเขา และกลายเป็นผู้ที่ดับความกระหายของพวกเขา เช่นที่ลูกจัดเวลามื้ออาหารของลูกเพราะนั่นเป็นสิ่งจำเป็น ในทำนองเดียวกัน เป็นสิ่งจำเป็นที่ทำการกระทำที่เป็นบุญนี้ ดังนั้น ถือโอกาสและจัดเวลา และแล้วลูกจึงจะได้ชื่อว่าเป็นดวงวิญญาณบุญที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: ใส่ชุดชุดอดีต และเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยความกล้าหาญ และลูกจะเฝ้าแต่ได้รับการช่วยเหลือของพ่อ

*** โอม ซานติ ***